

Milli bir tarım politikası olmaması nedeniyle toprak ve çiftçinin alın teri de artık direnemedi. Ülkemizde yetişip de ithal edilen ürünlere ve üreticinin haline üzüldük, dile geldiler..! Ben; Yüzde yetmiş bu ülkede yetişen ve sıfır dış girdiyle iki milyar doların üzerinde döviz sağlayan Karadenizin fındığıyım. Boynumu büküp, dalımı eğdiniz. Masrafı bile kurtarmayacak şekilde dünya devlerine yem ettiniz. Kabuklarım kırılırken ki çitirtılar üreticimin gözyaşlarıdır, bedduaları tutar haberiniz olsun...

Her yerde kullanılan şekerin pancarıyım ben. Sağlıklı şeker üreten fabrikalarımı sattınız. Sonrada ABD'den neden yapıldığı belli olmayan seksen bin ton şeker aldınız. Yeri geldikçe millilikten bahsedip, benim kocabaşımı ağrıttınız. Yapanların da başına gelsin diyorum...

Barış timsali dalın sahibi, zeytin ağacıyım. Beni düşman belleyerek kesmek için fırsatlar yarattınız. Halbu ki benim yağım insan sağlığının koruyucusu ve dostudur. Bana yaptığınız kötülükler barışa yapılmış sayılır, bahçenizde ki leş kargaları yüzünden dalıma güvercin konmuyor rahat ettiniz mi?

Ekmeğin anasıyım, atasıyım. Dillere destan olmuş altın başak buğdayım ben. Çok kıymet gördüğüm ve kutsandığım yıllar oldu. O yıllarda bana nimet derlerdi. Ürünümü yerde görünce, günahdır çiğnenmesin, kurtlar kuşlar da yesin diye öpüp yükseğe koyarlardı. O kutsallıktan ayaklar altına aldınız. Başağımın kılçığı boğazınızda kalsın...

Ülkemin güzel sarısı, tiryakilerin sevgilisi ve Osmanlının düyun-u umumiye ürünü olarak yabancılarım ipoteği tütünüm. Benimle, az borç ödemediler. Cumhuriyetle bağımsız oldum ama fabrikalarımı satarak yine eski halime getirdiniz. Artık ciğerlerimiz yabancıya giden paramız için de yanıyor. Beni, dünya tekellerine kıydırdınız! Ne diyeyim...

Ben Çeltiğim; Meriç Havzasından, Ege ve Akdenize tohum atar, Güneydoğudan Karadenize geçerim. Her canlıdan daha çok suyu severim. Bataklık bitkisiyim diye beni de batırdınız! Sivrisinekler dostunuz olsun...

Nohut, yeşil mercimek, kuru fasulyeyim. Diğerlerinin başına gelenler bizim de başımızda. Dahası, mercimek tohumumu anavatanımdan sürüp, sonra dövizle ürünümü geri aldınız! Gaz kokusunu bile dövize bağladınız...

Ben, fiyatından dolayı yiyemediğin etin hayvanıyım, kesersen kes! Millet bahçesinin bedava içkisi çayım ben. Üreticim üvey muamelesi görünce utancımdan demlenemiyorum, içersen iç...

Ben Anadolu'yum, Trakya'yım. Bereket tanrılarınca kutsanmış, çalışana ve kıymetimi bilene verdikçe veririm. Son on altı yılda tarım ve hayvancılıkta ne kadar dış alım yaptınız ve üreticiye ne kadar destek verdiniz söyleyin de öğrenelim...

“Bir varmış, bir yokmuş.” Bir zamanlar tarımda kendi kendine yeten bir ülke varmış mı diyelim?

Ben, Aşık Veysel'in sadık yarı, köylünün herşeyi, kara toprağım. İlaç, gübre, emek sömürüsü ve zehirli tohumlarla beni verimden düşürdünüz.

Yine de beddua etmiyorum ve bana bunu yapanların toprağı bol olsun diyorum...

□ □ **Sonunda, soğanı bile ağlatarak, kuru fasulyesinden ayırdınız ya...**